

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Assertionvm Theologicarvm Sfortiae Pallavicini Sacrae Theologiae Professoris in Collegio Romano Societatis Iesv. Libri Qvinque

De Substantia, & Proprietatibus naturalibus Angelorum

Pallavicino, Sforza

Romæ, 1652

Cap. 14. An Angeli cognoscant futura, & præterita, & an per species congenitas, & quid circa hoc senserit Sanctus Thomas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38892

CAPVT XIV.

*An Angeli cognoscant futura, &
 præterita, & an per species
 congenitas, & quid
 circa hoc senserit
 Sanctus Tho-
 mas.*

40 **Q**uoniam existen-
 tia obiecti non
 concurrit ad co-
 gnitionem Angelicam, nō ap-
 paret cur si Angelus habet spe-
 cies concreatas, non cognoscat
 obiecta etiam contingentia
 antequam sint; & idē dicen-
 dum, non esse debitas, nec cō-
 sequenter infundi Angelo spe-
 cies rerum nisi cū primū
 hæ actu sunt. Species enim est
 semen

De Angelis. Cap. XIV. 95

semen obiecti intentionaliter propagans ipsius esse, quod semen Deus Angelis infundit, vt suppleat vicem obiectorum, vtpote distantium, aut improprietationum. Vnde sicut res non diffundunt semen, nisi quando existunt, ita nec Deus intuitu earum nisi existentium hoc semen spargit in intellectus Angelorum. Species enim intuitiua pendet ab obiecto, si non, vt à causa, certè vt à conditione Deū naturaliter mouente: atqui Deus non mouetur naturaliter à conditione futura ad effectum presentem. Ergo non infundit Angelo species nisi presentium obiectorum.

Probatur vltima propositio subsumpta; aliter ex rebus presentibus posset haberi euidens

no.

notitia contingentium futurorum.
 Dicēs: posset asseri quod species concreatæ repræsentarent specialiter omnia individua talis gradus sub conditione quod existerent. Ergo non esset necesse in iis cognoscere horum determinatam futuritionem. Nego antecedens, quia hoc argueret in specie illimitationem quādam virtutis effectivæ, ratione cuius comprehendi non posset, quin infinita distinctè in ea cognoscerentur, quod videtur inconueniens.

41 Obiicies primo: auctoritatem S. Tho. ponentis expressè species futurorum contingentium esse Angelis concreatatas, e contrario oppositum censet circa species repræsentativas

tiuas naturę specificę, quas nō
putat extendi ad repręsentan-
das has, vel illas naturas speci-
ficas, sub cōditione si existant,
vt existimat de speciebus re-
pręsentantibus indiuidua. Re-
spondeo, nos in hoc puncto
philosophico recedere à S. Th.
& hoc quoniam ipse ideò po-
suit species indiuiduorum cō-
genitas Angelo, quia putauit
accidentia indiuiduari à subie-
cto, & idcirco non posse duo
accidentia solo numero distin-
cta, esse simul in eodem subie-
cto; quod sequeretur si impri-
merentur intellectui Angeli
nouę species pro productione
noua indiuiduorum intra ean-
dem specificam naturam, quę
species solo numero differrent:
hoc autem non sequeretur, si

E spe.

species sint cōgentiæ, tūc enim vna species numero restat indifferens ad repræsentanda plura indiuidua eiusdem specificæ naturæ, prout ab huius, vel illius existentia vltimò determinatur, vt excitet cognitionem huius, vel illius. Vndè non sequitur dari in eodem subiecto plures species, & accidentia eiusdem naturæ. Cum ergo prædictum axioma Sancti Thomæ quod scilicet accidentia indiuiduentur à solo subiecto per nos non sit verum circa accidentia relatiua, qualis est cognitio; hæc enim possunt indiuiduari etiã à termino, ad quem dicunt ordinem, puta cognitio de Petro ab ipso Petro, consequenter nec etiam est verum dictum

axio-

axioma circa species, quæ pariter possunt indiuiduari ab eodem termino, à quo indiuiduatur cognitio, puta species Petri à Petro; & sic plures species solo numero diuersæ poni possunt in eodem subiecto. Vndè non est ratio ponendi species congenitas.

42 Obijcies secundo. Obiectum de nouo productum sæpè distat ab Angelo. Ergo non potest determinare hunc effectum physicū, qui est impressio speciei in intellectu Angelico. Nego consequentiam; quoniam hæc determinatio nō est absurda circa effectum intentionalem non corporeum, sed spiritualem, secus in effectibus corporeis, in quibus si res distans determinaret effectum

præsentem, auferretur modus
præcauendi actiones noxias,
& dignoscendi à quo nam de-
terminatiuo sensitiuæ potentia
moueantur, in suis operationi-
bus: cæterum neque si ponan-
tur species congenita euitatur
hæc determinatio rei distantis;
nam certè intellectus ad hoc,
vt utatur specie, & actu
cognoscat, deter-
minatur ab exi-
stentia rei
distan-
tis,
hoc est de no-
uo produ-
ctæ.

CA;